

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 495/2020
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца УТП Хотел „Пожега“ Д.О.О. из Пожеге, кога од ревизије заступа Стојан Милојевић, адвокат у ..., против тужене Општине Пожега, кога заступа Општински правобранилац Пожега, ради исплате накнаде за заузето земљиште, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу број Гж 1771/19 од 18.11.2019. године, у седници већа одржаној 15.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу број Гж 1771/19 од 18.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Виши суд у Ужицу је пресудом број П 3740/18 од 12.02.2019. године усвојио тужбени захтев тужиоца, па је обавезао тужену да на име бесправно одузетог градског грађевинског земљишта и то целе катастарске парцеле .. у површини од 19 м2, која се користи као пешачка стаза; дела катастарске парцеле .. у површини од 14 м2 која се користи као пешачка стаза – тротоар; дела катастарске парцеле .. у површини од 71 м2, која се користи као саобраћајница; целе катастарске парцеле .. у површини од 239 м2 која се користи као јавна саобраћајница са обележеним местима за паркирање; целе катастарске парцеле .. у површини од 466 м2, која се користи као јавна површина; дела катастарске парцеле .. у површини од 50 м2, која се користи као коловоз; дела катастарске парцеле .. у површини од 547 м2, која се користи као јавна површина – саобраћајница; целе катастарске парцеле .. у површини од 496 м2, која се користи као део ... улице; део катастарске парцеле .. у површини од 225 м2, која се користи као паркиралиште и целе катастарске парцеле .. у површини од 448 м2, која се користи као саобраћајница, укупне површине 25 ари 75 м2, све уписане у лн .. КО ... на коме тужилац има право коришћења, исплати износ од 12.314.525,50 динара, са законском затезном каматом почев од 12.02.2019. године као дана пресуђења па до коначне исплате у року од 15 дана. Другим ставом изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се на досуђени износ обрачуна и исплати затезна камата почев од 30.12.2016. године као дана подношења тужбе, па до 12.02.2019. године као дана пресуђења. Ставом три изреке је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 265.000,00 динара у року од 15 дана. Четвртим

ставом изреке је одбијен као неоснован захтев тужиоца према туженој на име парничних трошкова за износ од још 143.206,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом број Гж 1771/19 од 18.11.2019. године одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио је пресуду Вишег суда у Ужицу у првом и трећем ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете од стране другостепеног суда тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је изјавио одговор на ревизију и поставио је захтев за накнаду трошкова насталих тим поводом.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), па је оценио да ревизија тужене није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а тужена не указује на какве друге повреде поступка.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је уписан као корисник у лн бр. .. КО ... на катастарским парцелама број .., .., .., .., .., .. и .. укупне површине 22 ара 67 м2 које почев од 2002. године користи тужена као јавну површину. Наведене парцеле су изузете од тужиоца на основу Генералног урбанистичког плана тужене број .. и регулационог Плана „Центар 1“ фаза 2, којима су предвиђене као саобраћајнице, при чему је извршено изузимање у јавном интересу без претходно спроведеног законског поступка и без исплате тржишне накнаде тужиоцу.

Ради изградње хотела у Пожеги која је проглашена општим интересом одобрена је локација на катастарској парцели .. и катастарској парцели број .. КО ..., које су биле тада у приватном власништву. Због тога је СО Пожега 26.11.1965. године донела решење да се може приступити експропријацији дела катастарске парцеле .. КО ... у површини од 166 м2 власништво АА из ..., дела катастарске парцеле број .. КО ... у површини од 160 м2, власништво ББ и дела катастарске парцеле број .. КО ... у површини од 162 м2, власништво ВВ из ... и да се изврши административни пренос земљишта у друштвеној својини са корисника Пољопривредне школе „Љубо Мицић“ Пожега на угоститељског предузеће „Трешњица“ и то катастарске парцеле број .. у површини од 2.898 м2; катастарске парцеле број .. у површини од 2.990 м2 и катастарске парцеле број .. КО ... у површини од 79 м2, те катастарске парцеле број .. КО ... у површини од 442 м2. Правни претходник тужиоца је исплатио купопродајну цену како за парцеле које су фактички одузете тако и за оне које су дате административним преносом. Све парцеле које су предмет тужбеног захтева настале су од катастарских парцела .., .., .., .., .. и .. које су обухваћене решењима о експропријацији и административном преносу и све парцеле су сада уписане у лн број .. КО..., а парцеле .., .. и .. су поништене на катастарском плану и унете су у састав кп број .. .

Решењем Агенције за приведне регистре БД 114986/2013 је извршена промена у предмету СКН Пожега од 27.12.2013. године, тако што је брисан правни субјект УТП „Трешњица“ АД Пожега, а право коришћења је укњижено у корист УТП „Хотел Пожега“ Д.О.О. из Пожеге.

На основу извештаја Министарства финансија, Пореска управа Филијала Пожега од 07.09.2017. године је утврђена тржишна вредност предметних парцела у износу од 4.782,37 динара по м² и то на основу општинске одлуке о грађевинском земљишту за I грађевинску зону. Према налазу геометра тужена је фактички заузела и претворила у државну својину земљиште у површини од 2.575 м², тако да накнада коју је тужени дужан да плати тужиоцу износи 12.314.525,50 динара. Приватизација ОТП „Индекс Трешњица“ је извршена 2003. године када је тужилац купио капитал, те се у регистар привредних субјеката на основу решења од 28.10.2013. године УТП „Трешњица“ А.Д. Пожега, регистровала промена правне форме, назив и пословно име у УТП „Хотел Пожега“ Д.О.О, а као једини члан друштва је уписан ГГ са уделом капитала 100 %.

На основу овако утврђених чињеница нижестепени судови су закључили да је тужилац активно легитимисан да тражи накнаду за земљиште које је тужена заузела у циљу изградње саобраћајне инфраструктуре у укупној површини од 2575 м². Тужена није спровела законом прописану процедуру, није утврдила јавни интерес, није спровела поступак изузимања земљишта нити је кориснику земљишта платила било какву накнаду.

Врховни касациони суд оцењује да тужена неосновано оспорава побијану пресуду због погрешне примене материјалног права. Наиме, у надлежности је тужене према чл. 20. став 1. тачка 3. Закона о локалној самоуправи („Сл. гласник“ бр. 127/07, 83/14, 101/16, 47/18) да уређује и обезбеђује изградњу јавних површина, те је у конкретном случају заузела земљиште на којем тужилац има право коришћења и то без процедуре и плаћене накнаде и зато је дужна да обештети тужиоца. Висина досуђене накнаде је такође правилно одмерена на основу члана 42. став 2. Закона о експропријацији. Тужилац је доказао да се основ тужбеног захтева заснива на теретно правним пословима његовог правног претходника, односно на уговорима о купопродаји закљученим 1966. године и стицањем права коришћења административним преносом парцела, али уз плаћање одређене накнаде.

Неосновано тужена у току поступка, а те наводе понавља и у ревизији, оспорава право тужиоцу за исплату ове накнаде, јер тужилац наводно није могао да стекне право својине само зато што је дошло до промене назива фирме. Навела је да се у уговору о продаји друштвеног капитала спорне парцеле не спомињу и да је тужилац само власник пословних објеката које је купио уговором о продаји капитала, али не и земљишта, јер у Програму приватизације није имао земљишта у својини. Међутим, тужилац тужбени захтев не заснива на уговору о продаји друштвеног капитала јер градско грађевинско земљиште на коме је по важећем Закону о приватизацији, субјект приватизације имао право коришћења, није било предмет купопродаје. Тужбени захтев се темељи на чињеници да је правни претходник тужиоца стекао право коришћења спорних парцела теретним правним послом. Зато је тужена дужна да тужиоцу по основу „фактичког заузеће“ исплати одговарајућу накнаду јер је тужена на површини од 2575 м² на коме тужилац има право коришћења саградила објекте јавне намене – улице, саобраћајнице, тротоара и паркинг простор, а да тужиоца није обештетилa. Активна легитимација тужиоца да тражи ову накнаду је правилно расправљена и утврђена од стране

- 4 -

нижестепених судова и неосновано се ревизијом и даље оспорава активна легитимација тужиоцу.

Како ни остали наводи ревизије не доводе у питање правилност пресуђења, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није основана, па је одлучио као у изреци на основу члана 414. ЗПП.

Тужиоцу се не досуђују тражени трошкови састава одговора на ревизију јер та парнична радња није била нужна (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић